

הבלתי מעורבת

30.09.2024 | דוד מ' וינברג | written by

כשנשיא ארצות הברית חצי-בירך על חיסולו של מנהיג חיזבאללה חסן נסראללה, דובריו מיהרו לספר לנו יורק טיימס שביידן כועס על ראש הממשלה נתניהו שגורם להסלמה במזרח התיכון. דוברים אחרים של הממשל מיהרו להדגיש באוזני כל מאן דבעי שאין לארצות הברית כל מעורבות בתכנון החיסול או בביצועו, כמו שלא הייתה לה שום מעורבות במבצעים הצבאיים הקודמים של ישראל לפגיעה במחסני טילים ובמתקנים צבאיים של חיזבאללה.

לפני שבוע הבטיח דובר המועצה לביטחון לאומי של ארצות הברית, ג'ון קירבי, לעולם המודאג שלא הייתה "מעורבות אמריקנית" בתקיפה הישראלית שכוונה נגד מפקד בכיר בחיזבאללה, אברהים עקיל. "נשאר לצה"ל להתייחס לפעולות שלו. אני בוודאי איני מודע לשום התרעה מוקדמת לארצות הברית על ההתקפה הזאת", אמר. גם כאשר זימוניות השייכות לפעילי חיזבאללה בלבנון התפוצצו לפני שבועיים, דובר מחלקת המדינה מתיו מילר הצהיר באוזני כל מי שהיה מוכן להקשיב כי אמריקה "אינה מעורבת" ו"לא הייתה לה ידיעה מוקדמת" על הפעולה.

"אנחנו אוספים מידע באותו אופן שעיתונאים עושים ברחבי העולם כדי לברר את העובדות על מה שאולי קרה", הוא פטפט. מילר הוסיף עוד כמה משפטי מחאה כדי לוודא שאיש לא יחשוב, חלילה, שווינגטון הייתה מעורבת בפיצוץ הזימוניות שיוחסו לישראל.

לאחר שישראל חיסלה את מנהיג חמאס איסמעיל הנייה בטהרן, קירבי כצפוי מלמל שארצות הברית "לא הייתה מעורבת", ו"איננו רוצים לראות הסלמה". גם לאחר שאיראן שיגרה מאות טילים לעבר ישראל ב-13 באפריל (מתקפה שלמרבה המזל סוכלה על ידי כוחות ישראליים, אמריקניים ואחרים), נשיא ארצות הברית ג'ו ביידן הזהיר את ראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו שארצות הברית "לא תהיה מעורבת" בכל מתקפת נגד ישראלית נגד איראן. וכאשר ישראל בכל זאת יצאה למתקפת תגמול מוגבלת על מתקן מכ"ם בתוך איראן, מזכיר המדינה האמריקני אנתוני בלינקן סירב לאשר דיווחים שווינגטון קיבלה הודעה על הפעולה הישראלית זמן קצר לפני המתקפה. "אינני מתכוון לדבר על זה מלבד לומר שארצות הברית לא הייתה מעורבת בשום פעולות התקפיות. המיקוד שלנו היה, כמובן, לוודא שישראל יכולה להגן על עצמה ביעילות, אבל גם להפחית מתיחויות, למנוע עימות", אמר בלינקן.

חלום אמריקני דמיוני

אתם מבינים את התמונה, אמריקה לא באמת מגבה את ישראל עם מחויבות וכוח אמריקני בעימות נגד איראן ושלוחיה הטרוריסטים. במקום זאת, ממשל ביידן נשבע שוב ושוב בפני כל פורום בין-לאומי שהוא "אינו מעורב" בפעולות צבאיות ישראליות. הוא מבולבל ממנטרת "הפחתת המתיחות" ובכך הוא מגביל וכובל את ישראל.

יש כאן חלום אמריקני דמיוני, שעסקת חטופים וסיום ההתקפה הישראלית על חמאס יובילו לשקט עם חיזבאללה והחות'ים, לרגיעה ביהודה ושומרון ובירדן, להבנות חדשות של ארצות הברית עם איראן, ובאורח פלא גם להורדת מחירי הנפט בשווקים העולמיים.

אבוי, ממשל ביידן-האריס עדיין מחפש לאפס מחדש את האזור דרך פיוס וויתור לאיראן, ולא דרך עימות. זו הסיבה שווינגטון שוב מנהלת משא ומתן שקט עם איראן (כנראה בקטאר ועומאן) על קווי המתאר של הסכם גרעין חדש, הסכם שיכבס את ההפרות המסיביות מצד איראן של כל הסכמי הגרעין הקודמים ויאפשר לה להישאר מדינת סף גרעינית. בכך ארצות הברית מתעלמת לחלוטין מהעובדה שאיראן אינה מסתירה את שאיפותיה המהפכניות והרצחניות הכוללות: לייצא את המהפכה האסלאמית לרחבי העולם, לשלוט במזרח התיכון, להשמיד את ישראל ולהכניע את ארצות הברית.

הבעיה היא שאי אפשר להביס רוע כשרק לוחצים על הבלמים. מה שנדרש הוא נחישות אמריקנית לנטרל את המאמץ הגרעיני האיראני, להתמודד עם הצעדה ההגמונית של איראן ברחבי האזור ולסכל את השלוחים של איראן. נדרש איפוס אסטרטגי המבוסס על עוצמה אמריקנית מכריעה, על הצגת איום צבאי אמריקני אמין נגד איראן, לכל הפחות. לא על מחאות אמריקניות חלשות של אי-מעורבות במלחמות ישראל, או הבנות רכות בין ווינגטון לטהרן.

בהקשר זה, הפחתת מתיחות היא המטרה הלא נכונה. מנקודת המבט ארוכת הטווח של ישראל ☐ ביחוד אחרי מתקפת 7 באוקטובר, יציאת חיזבאללה למלחמה וניסיונות איראן להצית אינתיפאדה שלישית ביהודה ושומרון ☐ הסלמה של העימות עם איראן היא בלתי נמנעת, ובשלב זה אפילו עדיפה. הסלמה בתקיפת האויב היא הכרחית, ולא משהו שיש להימנע ממנו. ישראל אינה יכולה לחיות עם טבעת אש איראנית סביב צווארה. גם ווינגטון אינה צריכה להסכים לכך. אם יש דרך לשלום וליציבות במזרח התיכון, היא דורשת את הגברת כוח האש של אמריקה ובעלות בריתה, ולא את הכפלת המאמצים להשגת הפחתה במתיחות.

ישראל היא המואשמת בהסלמה

בינתיים, הדוברים בווינגטון יחד עם אליטות התקשורת העולמית הפכו ב-180 מעלות את הסיבתיות בפרשנותם על המלחמות שישראל נלחמת. לפיהם, ישראל היא ש"הסלימה את המתיחות" עם הפלשתינים, "הסלימה את הסכסוך" עם חיזבאללה, "הסתכנה בהסלמה" עם החות'ים בתימן, ועלולה עוד ליזום "הסלמה משמעותית" עם איראן. שימו לב לדפוס החשיבה: בכל מקום שבו ישראל מגינה על עצמה מפני תוקפנות מצד גורמים רעים, היא מואשמת ב"הסלמה". בדומה מאוד לבן דודו המעצבן באותה מידה, המונח "לא פרופורציונלי", המונח "הסלמה" הוא מילה נרדפת ל"בלתי מקובלת" באשר להגנה עצמית ישראלית.

שגריר ישראל לשעבר בארצות הברית מיכאל אורן הולך צעד אחד קדימה. הוא מפנה תשומת לב לשפה דיפלומטית חדשה ומדאיגה שבמהותה מרוקנת מתוכן את יכולתה של ישראל להגן על עצמה.

סגנית הנשיא קמלה האריס, למשל, מתירה לישראל להגן על עצמה, "אבל האופן שבו היא עושה זאת משנה". ישראל יכולה להגן על עצמה, אבל רק אם היא אינה הורגת יותר מדי אויבים. ישראל יכולה להתקיים, "אבל אנחנו חייבים פתרון שתי מדינות² שבו לפלשתינים יש ביטחון, הגדרה עצמית, והכבוד שהם כל כך ראוים לו". הנוסחה החדשה של האריס מכפיפה את זכותה של ישראל להגנה עצמית ולריבונות לתנאים מסוימים (כמו הפסקת אש ועסקת חטופים ומדינה פלשתינית "דחופה"), שמעטים מהם יכולים להתמלא באופן ריאליסטי בטווח הבינוני. וכפי שמציין השגריר אורן, ה"אבל" הגדול ביותר מתייחס לאופן שבו ישראל מגינה על עצמה. משמעות ה"אבל" של קמלה האריס היא שישראל חייבת להישאר חסרת הגנה אלא אם כן היא יכולה להביס טרוריסטים מבלי לגרום למספר רב של קורבנות אזרחיים.

"לישראל יש זכות להגן על עצמה, אבל יותר מדי פלשתינים חפים מפשע נהרגו, ילדים, אימהות³", מכריזה סגנית הנשיא. מכיוון שלאף אחד בווינגטון או במקום אחר בעולם אין מתכון להביס אויב שמסתתר מאחורי ומתחת לאזרחים מבלי לפגוע באזרחים, ה"אבל" הזה למעשה מסרס את צה"ל.

התנאי "שיש משמעות לאופן שבו היא עושה זאת" גם צובר במהירות בולטות ביחס למאבק נגד חיזבאללה בלבנון. התקשורת הליברלית כבר מאשימה את ישראל בגרימת נזק מופרז ללבנון ולאזרחיה ובגרימת, ניחשתם נכון, הסלמה נוראה וראויה לגינוי. ישראל חייבת לנהל מלחמה נגד ה"אבל" הזה. זהו סייג זדוני המתנה את הלגיטימיות של ישראל ומפשיט אותה מהיכולת שלה להביס את אויביה.

פורסם באתר ערוץ 7, בתאריך 01.10.2024.